

3. Тютюнник Ю. М., Дорогань-Писаренко Л. О., Тютюнник С. В. Фінансовий аналіз : навч. посіб. Полтава : Видавництво ПП «Астроя», 2020. 434 с.

Фальченко О.О.

*к. е. н., доцент, доцент кафедри економічного аналізу та обліку,
Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»,
м. Харків, Україна*

Сергієні О.О.

*студент кафедри економічного аналізу та обліку,
Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»,
м. Харків, Україна*

Корощенко Т.Ю.

*студент кафедри економічного аналізу та обліку,
Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»,
м. Харків, Україна*

Хусейнов А.

*студент кафедри економічного аналізу та обліку,
Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»,
м. Харків, Україна*

ВИЗНАЧЕННЯ ФІНАНСОВОГО РЕЗУЛЬТАТУ, ЯК ОБ'ЄКТУ ОБЛІКУ

Фінансові результати для суб'єкта господарювання є важливим показником, так як відображають всю господарську діяльність підприємства. Отриманий фінансовий результат характеризує якість діяльності підприємства та є результатом успішного здійснення цього бізнесу. Також фінансовий результат відображають мету діяльності підприємства та доходність. Тема фінансових результатів діяльності підприємства є завжди актуальною і є предметом серед науковці та практиків.

Фінансові результати діяльності підприємства є найважливішими показниками в системі управління підприємством, визначення і порядок формування яких для фінансового обліку та економічного аналізу регламентує НП(С)БО 1«Загальні вимоги до фінансової звітності», а також формування фінансових результатів та саме за таким підходом відображаються у звіті про фінансові результати, відповідно до якого звіт про фінансові результати (звіт про сукупний дохід) – звіт про доходи, витрати, фінансові результати та сукупний дохід [1].

Сутність фінансового результату найбільш виражено під час визначення і відображення його в бухгалтерському обліку. У бухгалтерському обліку, а також фінансовій звітності важливим є правильне визначення фінансових результатів.

Як економічна категорія фінансовий результат визначається шляхом співставлення доходів і витрат діяльності підприємства.

Доходи – це збільшення економічних вигод у вигляді надходження активів або зменшення зобов'язань, які призводять до зростання власного капіталу (крім зростання капіталу за рахунок внесків власників), за умови, що оцінка доходу може бути достовірно визначена. Щодо економічної вигоди, то вона визначається як потенційна можливість отримання підприємством грошових коштів від використання активів [2].

Витрати – це зменшення економічних вигод у вигляді вибуття активів або збільшення зобов'язань, які призводять до зменшення власного капіталу (за винятком зменшення капіталу за рахунок його вилучення або розподілу власниками) [3].

Для визначення фінансового результату в системі бухгалтерського обліку відбувається послідовне зіставлення доходів і витрат, які класифікуються за видами діяльності, тобто сукупність подібних за економічним змістом господарських операцій.

Для визначення фінансових результатів у звітності підприємств, держава регулює методичні підходи до його визначення шляхом стандартизації обліку та звітності.

Облік є досить складною системою у якій важливою складовою є облік фінансових результатів, що накопичує данні про доходів і витрат на основі яких визначається і формується фінансовий результат [4].

Правильна організація обліку фінансових результатів гарно вплине на зміцнення економічного стану підприємства.

Для раціональної організації обліку фінансових результатів необхідно здійснити чітку класифікацію доходів і витрат, так як вони є головними складовими для визначення фінансового результату.

З огляду міжнародної та вітчизняної практики, для визначення фінансових результатів використовують два методи, а саме: метод «витрати-випуск», а також «балансовий» метод. Визначення фінансового результату за методом «витрати-випуск» передбачає співставлення відповідних доходів та витрат із наступним їх коригуванням на суму зміни залишків запасів та незавершеного виробництва. Суть балансового методу полягає у визначенні фінансового результату на підставі зміни величини чистих активів або власного капіталу впродовж звітного періоду. Наявність двох методів визначення фінансового результату ґрунтується на базових положеннях теорії балансу, зокрема, наявності його статичної та динамічної моделей [5].

Для того, щоб категорія фінансового результату господарської діяльності виконувала свої функції, її необхідно визначати та відображати у певних вимірниках тому, що фінансовий результат є вартісним показником, вираженим у грошовій формі так, як його оцінювання пов'язане з узагальненням вартісного обліку всіх пов'язаних з ним капіталу, доходів і витрат.

У визначенні фінансового результату можна виділити наступні етапи.

Перший етап – розрахунок планових величин фінансових результатів та розроблення конкретних заходів для цього.

Другий етап – визначення розміру фінансового результату з урахуванням цілей підприємства.

Третій етап – аналіз зовнішніх і внутрішніх факторів, які впливають на визначення фінансового результату.

Отже, визначення фінансового результату є досить складною та багатогранною категорією. Для удосконалення обліку фінансових результатів необхідно запровадити єдині класифікаційні ознаки видів діяльності, які потребують зміни у звіті про фінансові результати.

Список літератури

1. Загальні вимоги до фінансової звітності : Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку № 1, затверджене наказом Міністерства фінансів України від 07.02.2013 р. № 73. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13>.
2. Швець В. Г. Теорія бухгалтерського обліку : підручник. Київ, 2015. 447 с.
3. Хом'як Р. Л., Лемішовський В. І. Бухгалтерський облік в Україні : навч. посіб. Львів, 2015. 108 с.
4. Гудзь Н. В., Денчук П. Н., Романів Р. В. Бухгалтерський облік : навч. посіб. Вид. 2-ге переробл. і допов. Київ : Центр учбової літератури, 2016. 424 с.
5. Бондар М. І., Верига Ю. А., Орищенко М. М. Звітність підприємства : підручник. Київ : «Центр учбової літератури», 2015. 570 с.